

Hea Sõnum

Aga kuuendal kuul läkitas Jumal ingel Gabrieli Galilea külla, mille nimi on Naatsaret, neitsi juurde, kes oli kihlatud Taaveti soost Joosepi-nimelise mehega. Selle neitsi nimi oli Maarja. Tema juurde tulles ütles Gabriel: „Rõõmusta, sa armuleidnu! Issand on sinuga!” Tema oli aga vapustatud nende sõnade pärast ja imestas, mida see teretus võiks tähendada. Ja ingel ütles talle: „Ära karda, Maarja, sest sa oled leidnud armu Jumala juures! Ja vaata, sa jääd lapseotele ja tood ilmale poja ja paned talle nimeks Jeesus. Tema saab suureks ja teda hüütakse Kõigekõrgema Pojaks ja Issand Jumal annab talle tema isa Taaveti trooni. Ja ta valitseb kuningana Jaakobi soo üle igavesti ning tema valitsusele ei tule lõppu.” Aga Maarja ütles: „Vaata, siin on Issanda teenija, sündigu mulle sinu sõna järgi!” Ja ingel läks ära tema juurest.

(Luuka 1:26-33 & 38)

Nii läks ka Joosep Galileamaalt Naatsaretist üles Juudamaale Taaveti linna, mida hüütakse Petlemmaks, sest ta oli Taaveti soost ja pärusmaalt, et lasta end üles kirjutada koos Maarjaga, oma kihlatuga, kes oli lapseootel. Aga nende sealoleku aegu said päevad täis ja Maarja pidi sünnitama. Ta tõi ilmale oma esimese poja ning mähkis ta mähkmetesse ja asetas sõime, sest nende jaoks polnud majas kohta.

(Luuka 2:4-7)

Karjased olid seal paigus õitsil ja valvasid öösel oma karja. Issanda ingel seisatas nende juures ja Issanda kirkus säras nende ümber ja nad kartsid üliväga. Aga ingel ütles neile: „Ärge kartke! Sest vaata, ma kuulutan teile suurt rõõmu, mis saab osaks kogu rahvale, et teile on täna sündinud Taaveti linnas Päästja, kes on Issand Kristus. Ja see on teile tunnustäheks: te leiate lapsukese mähitud ja sõimes magavat.” Äkitselt olid koos ingligna taevased väed Jumalat kiitmas: „Au olgu Jumalale kõrges ja maa peal rahu, inimestest hea meel!”

(Luuka 2:8-14)

Laps aga kasvas ja sai tugevaks ning täitus tarkusega.
Ja Jumala arm oli tema peal. (Luuka 2:40)

Nii sündis, et Ristija Johannes oli kõrbes ja kuulutas meeleparandusristimist pattude andeksandmiseks. Ja tema juurde läks kogu Juudamaa ja kõik Jeruusa-lemma linna rahvas ning kui nad olid oma patud üles tunnistanud, ristis Johannes nad Jordani jões. Ja Johannese riided olid kaamelikarvadest ja ta niuete ümber oli nahkvöö ning ta sõi rohutirtse ja metsmett. Ja ta kuulutas: „Pärast mind tuleb minust vägevam, kelle jalatsipaelagi ma ei kõlba kummardudes lahti päästma. Mina ristin teid veega, aga tema ristib teid Püha Vaimuga.”

Neil päevil sündis, et Jeesus tuli Naatsaretist Galileamaalt ja Johannes ristis ta Jordanis. Ja veest välja tulnud, nägi ta kohe taevast avanevat ning Vaimu kui tuvi laskuvat tema peale. Ja taevast kostis hääl: „Sina oled mu armas Poeg, sinust on mul hea meel!”

(Markuse 1:4-11)

Ja Jeesus läks üles mägedesse ja kutsus enese juurde, keda ta ise tahtis, ja need tulid tema juurde. Ja ta seadis kaksteist, keda ta ka nimetas apostliteks, et need oleksid temaga ja et ta võiks nad läkitada kuulutama ja et neil oleks meelevald kurje vaime välja ajada.
(Markuse 3:13-15)

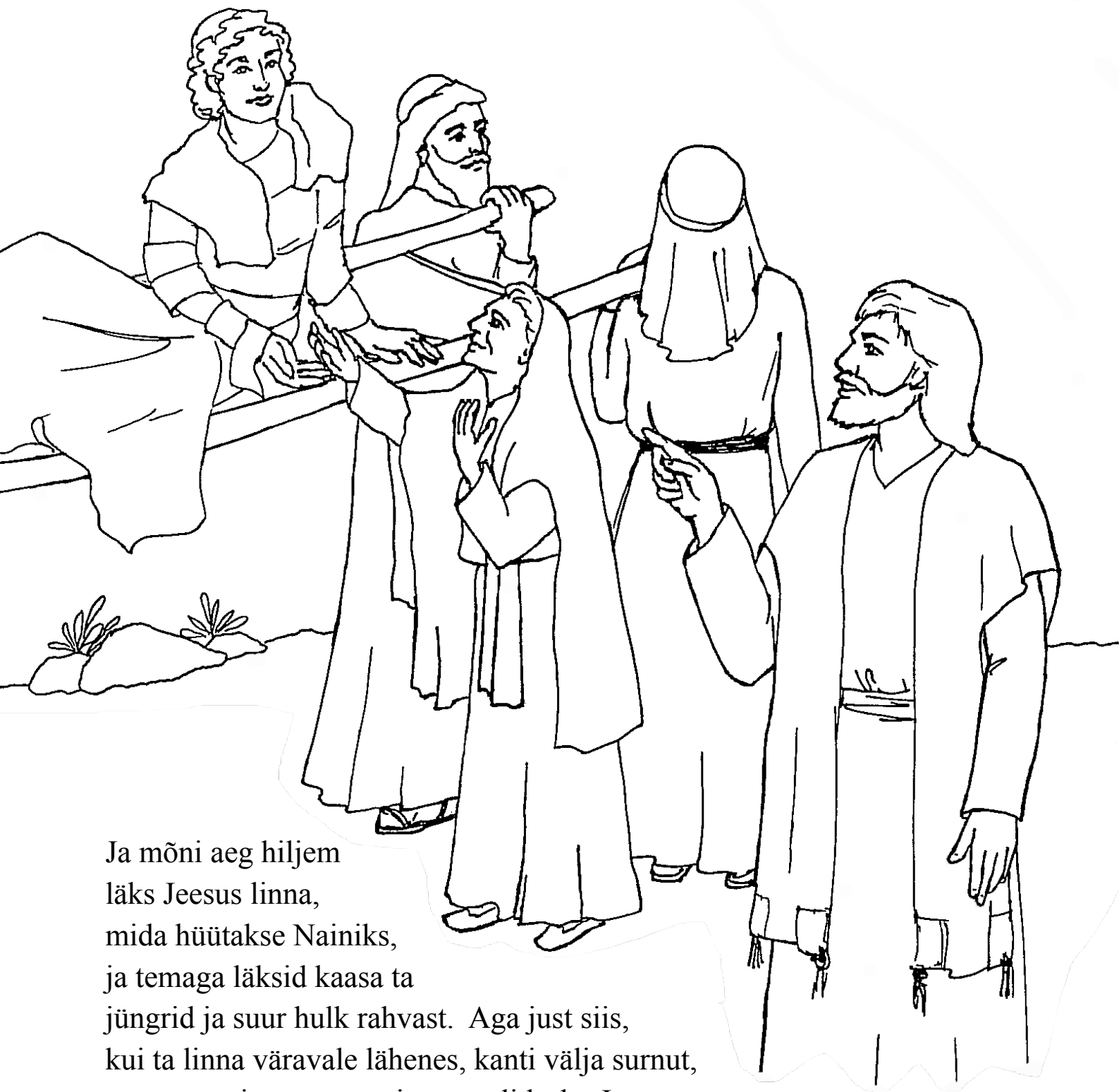

Aga variseride hulgas oli inimene nimega Nikodeemos, üks juutide ülemaid. Ta tuli ühel ööl Jeesuse juurde ja ütles talle: „Rabi, me teame, et sa oled Jumala juurest tulnud Õpetaja, sest keegi ei suudaks teha neid tunnustähti, mida sina teed, kui temaga ei oleks Jumal.” Jeesus vastas talle: „Tõesti, tõesti, ma ütlen sulle, kes ei sünni ülalt, ei või näha Jumala riiki.”

Nikodeemos ütles talle: „Kuidas saab inimene sündida, kui ta on vana? Ega ta saa ju minna tagasi oma ema üska ja teist korda sündida?”

Jeesus vastas: „Tõesti, tõesti, ma ütlen sulle, kes ei sünni veest ja Vaimust, ei saa minna Jumala riiki. Lihast sündinu on liha, ja Vaimust sündinu on vaim.”

(Johannese 3:1-6)

Ja mõni aeg hiljem läks Jeesus linna, mida hüütakse Nainiks, ja temaga läksid kaasa ta jüngrid ja suur hulk rahvast. Aga just siis, kui ta linna väravale lähenes, kanti välja surnut, oma ema ainsat poega, ja ema oli lesk. Ja üsna suur hulk linnarahvast saatis teda.

Ja kui Issand nägi ema, hakkas tal temast hale ja ta ütles: „Ära nuta enam!” Ja ta astus ligi ja puudutas surnuraami, mispeale kandjad jäid seisma. Ja ta ütles: „Noormees, ma ütlen sulle, ärka üles!”

Ja surnu tõusis istuli ja hakkas rääkima. Ja Jeesus andis poja ta emale tagasi. Aga kõiki haaras kartus ja nad ülistasid Jumalat ja ütlesid: „Meie seas on tõusnud suur prohvet!” ja „Jumal on tulnud hoolitsema oma rahva eest!”

(Luuka 7:11-16)

Kui nüüd Jeesus oma silmad üles tõstis ja nägi palju rahvast enese juurde tulevat, siis ta ütles Filippusele: „Kust me ostame leiba, et need saaksid süüa?” Aga seda ta ütles teda proovile pannes, sest ta teadis küll, mida ta kavatseb teha. Filippus vastas talle: „Isegi kahesaja teenari eest ostetud leibadest ei jätku neile, et igaüks pisutki saaks.” Andreas, üks ta jüngritest, Siimon Peetruse vend, ütles talle: „Siin on üks poiss, kellel on viis odralebiba ja kaks kalakest. Kuid mis sellest saab nii paljudele?”

Jeesus ütles: „Pange inimesed istuma!” Seal paigas oli palju rohtu. Siis istusid nad maha, seal oli arvult umbes viis tuhat meest. Jeesus võttis nüüd leivad, tänas Jumalat ja andis neile, kes maas istusid, samuti ka kalakestest, niipalju kui nad tahtsid. Aga kui nende kõhud olid täis saanud, ütles Jeesus oma jüngritele: „Koguge ülejäänud palakesed kokku, et midagi ei läheks raisku!” Siis kogusid nad viiest odralebivast kokku kaksteist korvitäit palakesi, mis oli sööjatest ülejäänud. Kui nüüd rahvas nägi tunnustähte, mille Jeesus oli teinud, ütlesid nad: „Tema on tõesti see prohvet, kes peab tulema maailma.” (Johannese 6:5-14)

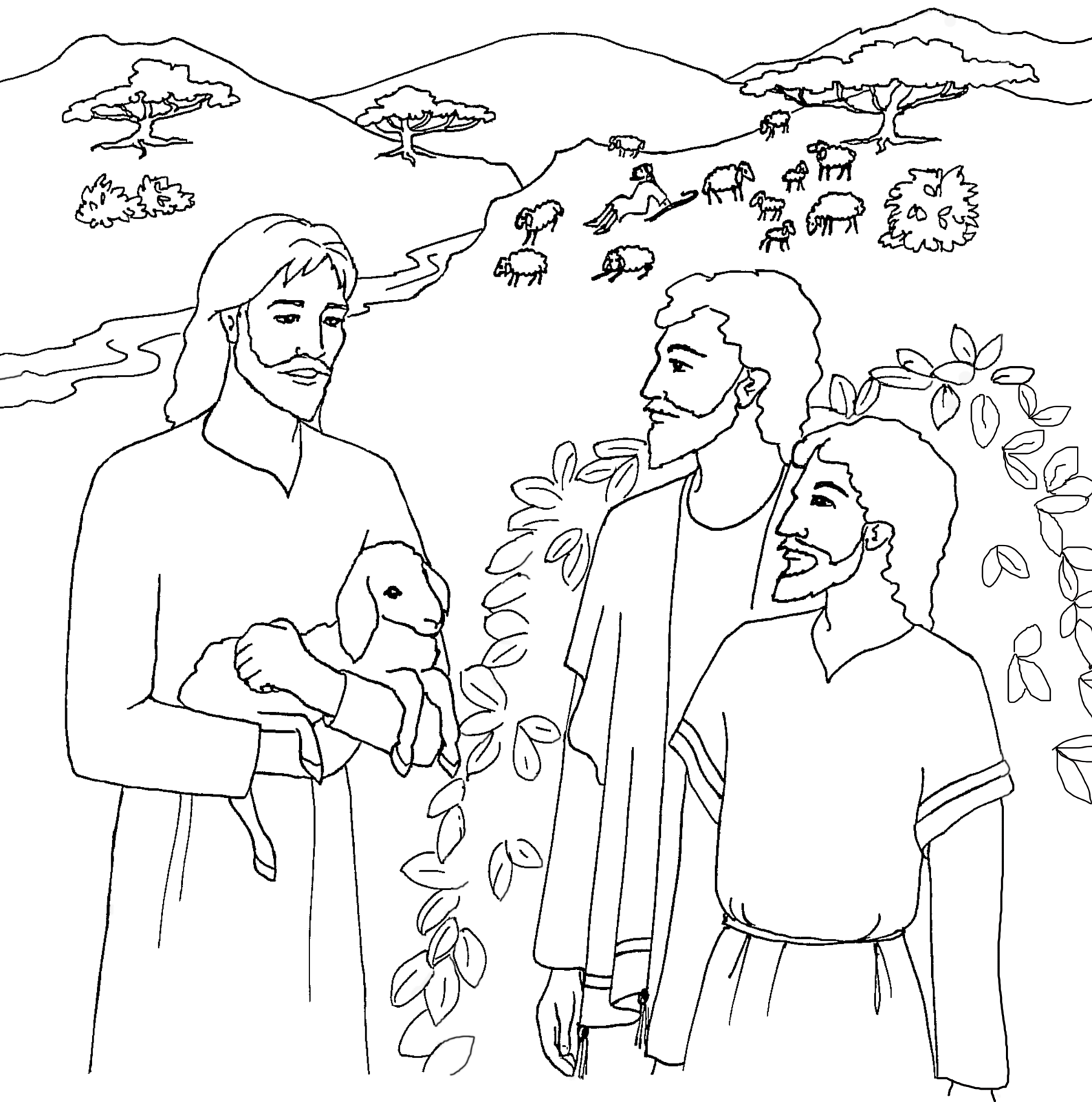
Aga õhtu jõudes läksid Jeesuse jüngrid alla järve äärde ja astusid paati ning sõitsid teisele poole järve Kapernauma. Oli juba läinud pimedaks, ja Jeesus ei olnud ikka veel tulnud nende juurde. Ka puhus tugev tuul ja pani järvel tõusma kõrged lained. Nad olid nüüd sõudnud umbes kolm-neli miili, kui nägid Jeesust järvel kõndivat ja paadi lähedale jõudvat, ja nad lõid kartma. Aga Jeesus ütles neile: „See olen mina, ärge kartke!” Siis nad tahtsid ta paati võtta, aga kohe jõudiski paat kaldale, kuhu nad olid tahtnud sõita.

(Johannese 6:16-21)

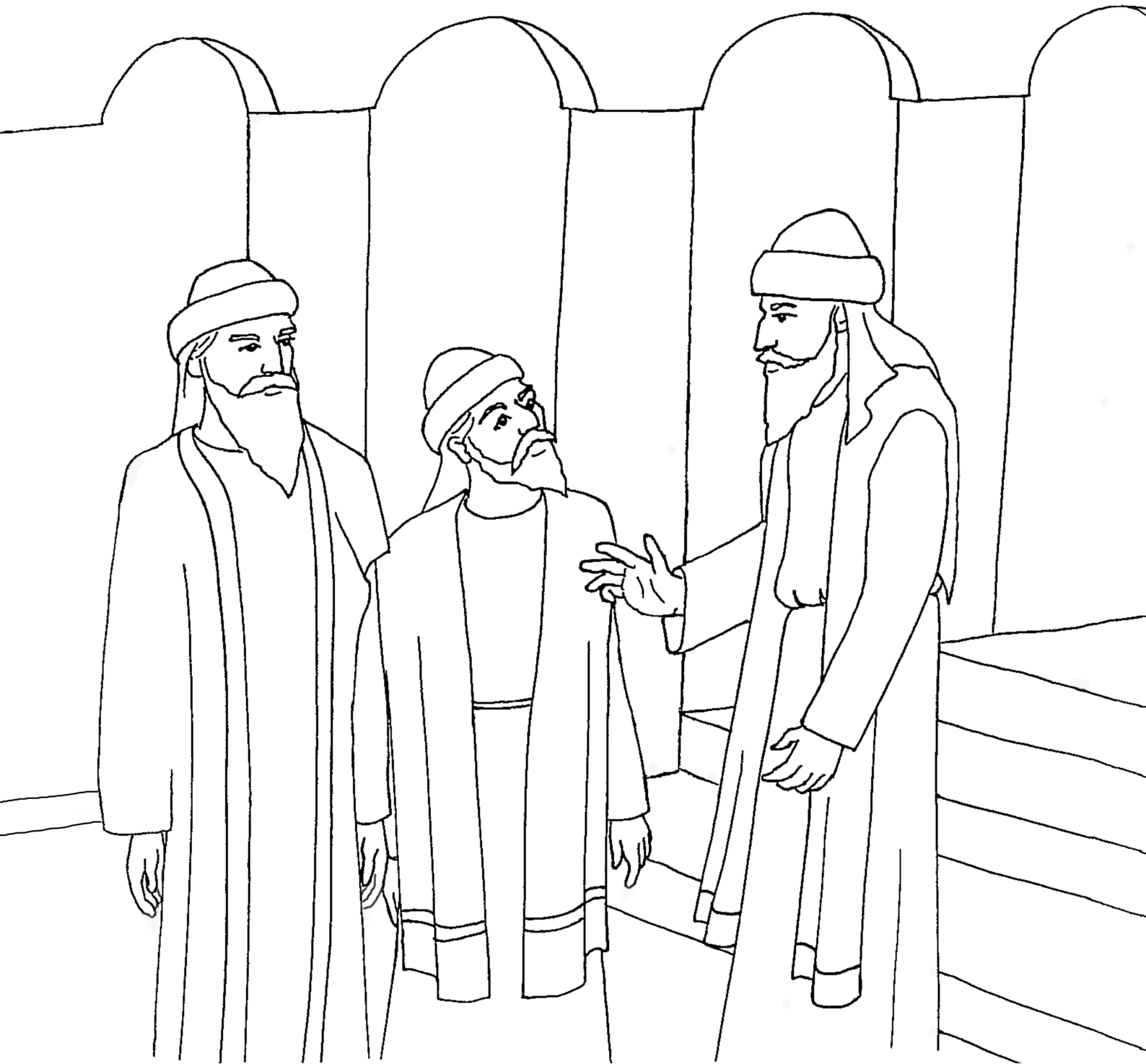
Ja Jeesuse juurde toodi lapsi, et ta neid puudutaks. Ent jüngrid sõitlesid toojaid. Aga Jeesus sai seda nähes pahaseks ja ta ütles neile: „Laske lapsed minu juurde tulla, ärge keelake neid, sest selliste päralt on Jumala riik! Tõesti, ma ütlen teile, kes iganes Jumala riiki vastu ei võta nagu laps, ei saa sinna.” Ja ta kaisutas neid ja õnnistas neid, pannes käed nende peale.

(Markuse 10:13-16)

Mina olen hea karjane. Hea karjane annab oma elu lammaste eest. Minu lambad kuulevad minu häält ja mina tunnen neid ja nad järgnevad mulle ning ma annan neile igavese elu ja nad ei hukku iialgi ning keegi ei kisu neid minu käest.

(Johannese 10:11 & 27-28)

Seepeale kutsusid ülempreestrid ja variserid kokku Suurkohtu koosoleku ja ütlesid: „Mis me teeme? See inimene teeb palju tunnustähti. Kui me jätame ta rahule, hakkavad kõik temasse uskuma, ning siis tulevad roomlased ja võtavad ära nii meie pühapaiga kui ka rahva.” Aga üks neist, Kaifas, kes oli tolle aasta ülempreester, ütles neile: „Teie ei tea mitte midagi ega mõtle, et teile on parem, et üks inimene sureb rahva eest, kui et kogu rahvas hukkub.”

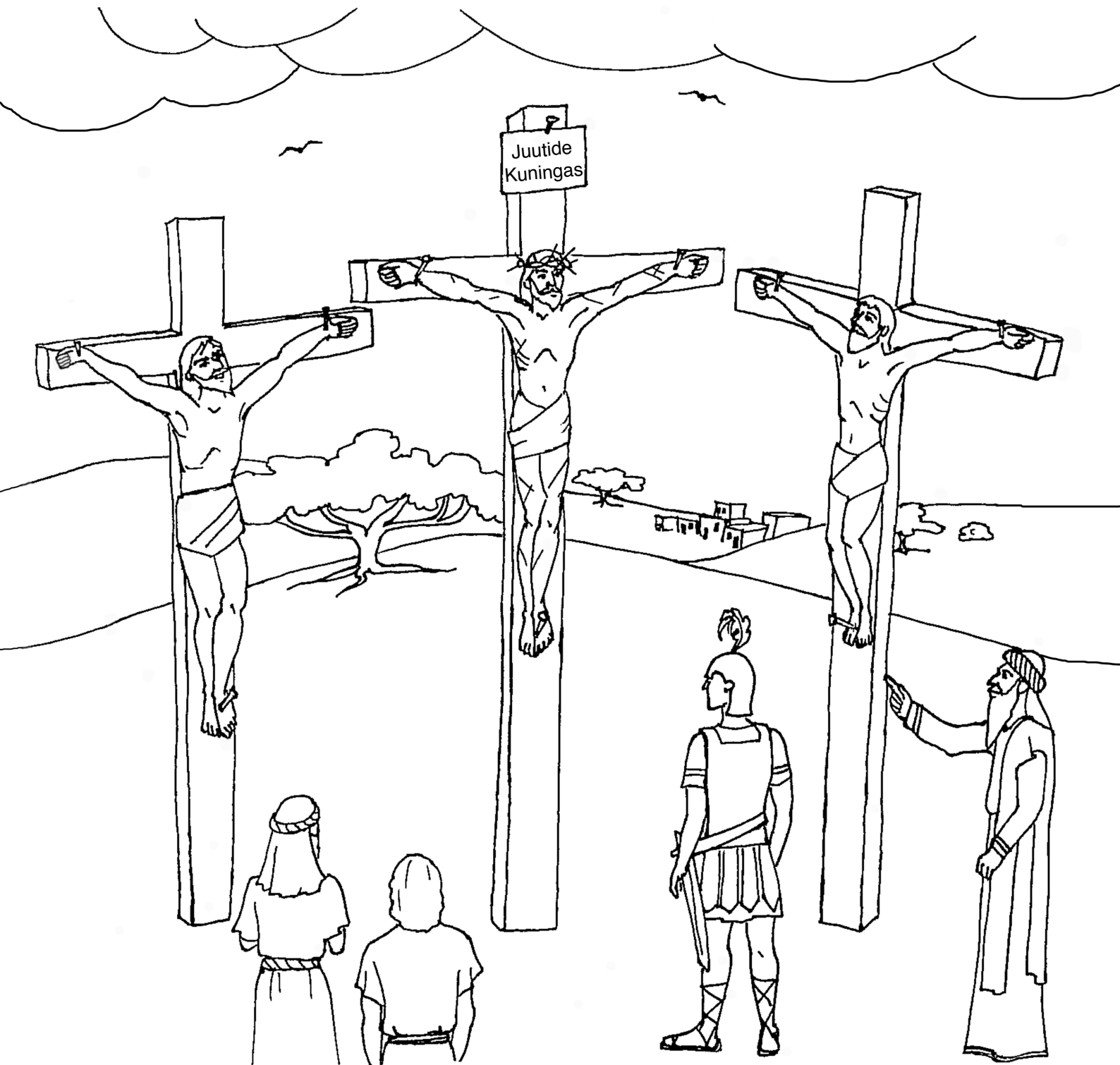
Aga seda ta ei öelnud iseenesest, vaid tolle aasta ülempreestrina kuulutas prohvetlikult, et Jeesusel tuleb surra rahva eest. Aga Jeesus ei pidanud surema üksnes selle rahva eest, vaid et koguda ka hajali elavaid Jumala lapsi ühtekokku. Sellest päevast peale võtsid nad siis nõuks Jeesus ära tappa.

(Johannese 11:47-53)

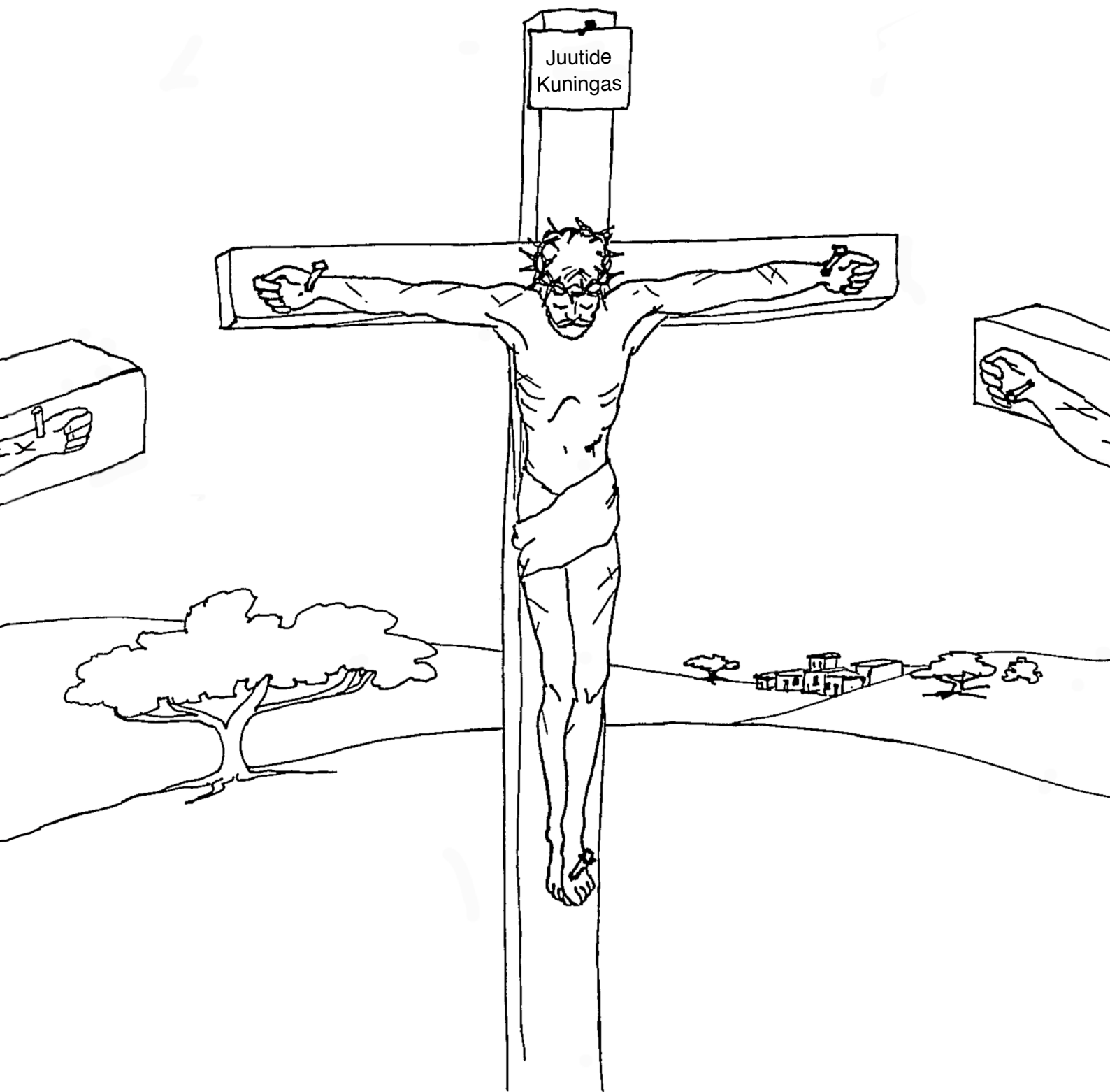
Aga õhtul istus Jeesus lauda koos nende kaheteistkümnega. Ja kui nad sõid, ütles tema: „Tõesti, ma ütlen teile, üks teie seast annab minu ära.” Ja väga nukraks jäädes hakkasid nad järjestikku talle ütlema: „Ega ometi mina see ole, Issand?” Tema aga vastas: „See, kes sööb minuga samast kausist, annabki minu ära.”

(Matteuse 26:20-23)

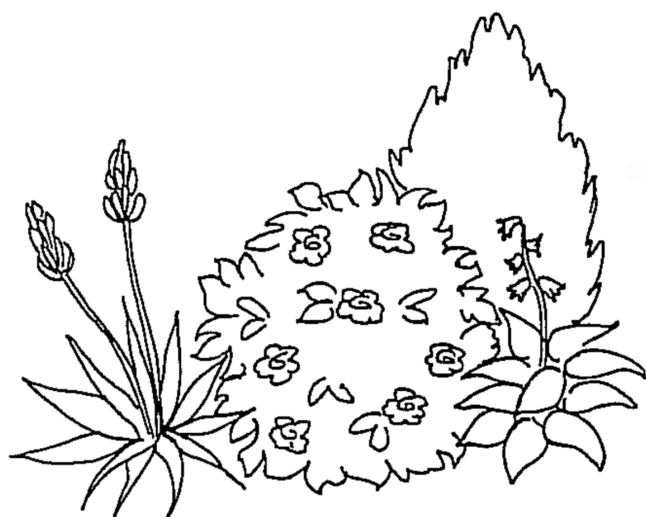
Aga ka kaks muud kurjategijat viidi hukkamisele koos temaga. Ja kui nad tulid sinna paika, mida hüütakse Pealuuks, siis nad löid Jeesuse sinna risti, samuti kurjategijad--ühe temast paremale, teise vasemale. Aga üks ristil rippuvaist kurjategijaist teotas Jeesust: „Eks sa ole Messias? Päästa siis iseennast ja meid!” Aga teine sõitles teda: „Karda ometi Jumalat, kuna sa oled sellesama karistuse all! Meie küll õigusega, sest me saame kätte, mis meie teod on väärt, aga tema ei ole teinud midagi sündmatut.” Ja ta ütles: „Jeesus, mõtle minu peale, kui sa tuled oma kuningriiki!” Ja Jeesus ütles talle: „Tõesti, ma ütlen sulle, juba täna oled sa koos minuga paradiisis!

(Luuka 23:32-33 & 39-43)

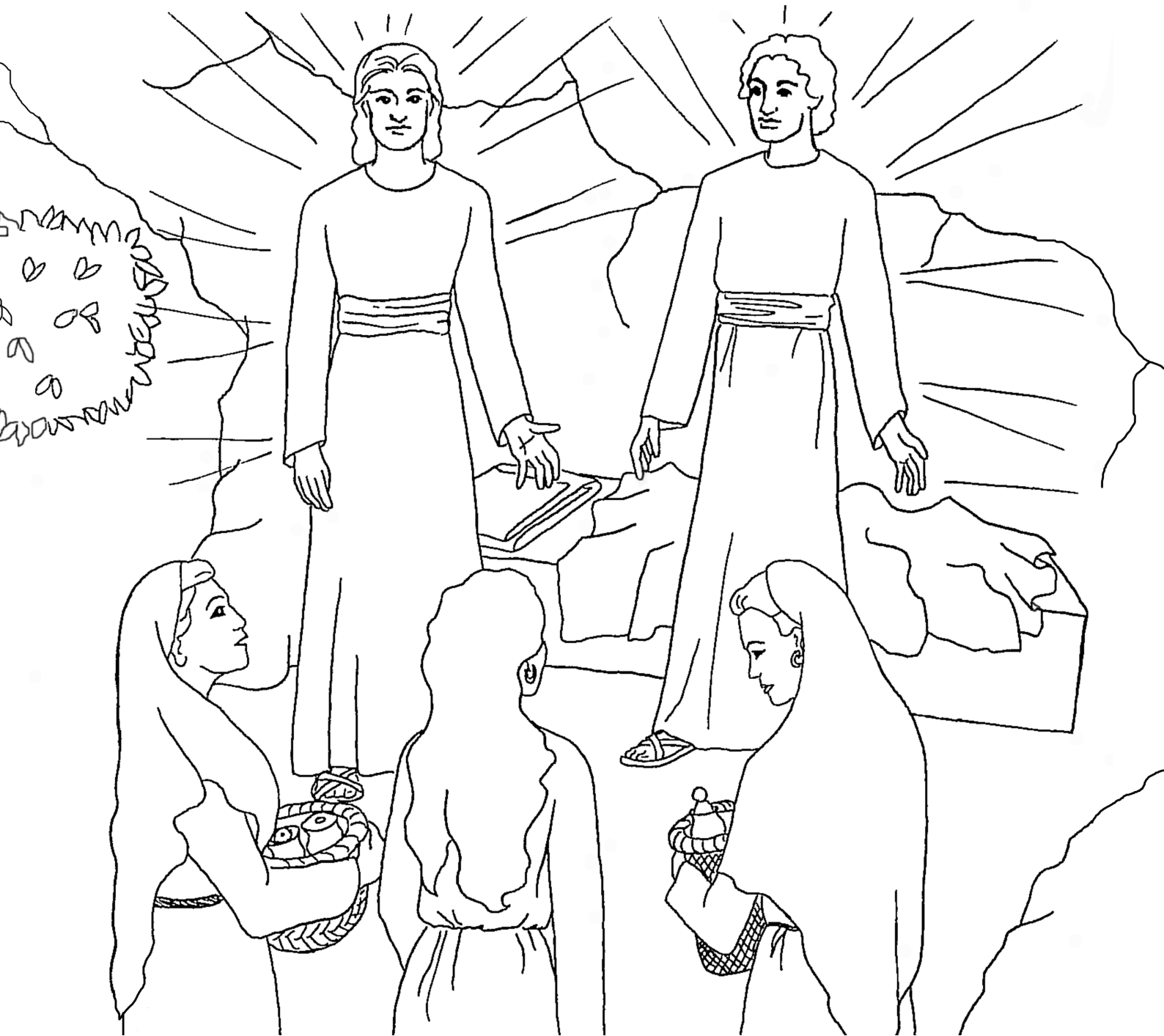
Ja umbes keskpäeva paiku tuli pimedus üle terve maa kuni kella kolmeni peale lõunat, sest päike pimenes. Aga templi vahevaip kärises keskelt lõhki. Ja Jeesus hüüdis valju häälega: „Isa, sinu kätte ma annan oma vaimu!” Seda öeldes heitis ta hinge. Aga juhtunut nähes andis väeülem Jumalale au, öeldes: „See inimene oli tõesti õige!”

(Luuka 23:44-47)

Aga õhtu jõudes tuli rikas mees Arimaatiast, nimega Joosep, kes oli ka Jeesuse jänger. See läks Pilaatuse juurde ja palus enesele Jeesuse ihu. Siis Pilaatus käskis selle anda. Ja Joosep võttis ihu, mässis selle puhtasse linasse ja pani oma uude kaljusse raiitud hauakambrisse, ning veeretanud haua ukse ette suure kivi, läks ära. Aga Maarja Magdaleena ja teine Maarja olid ka seal, nad istusid haua vastas.

(Matteuse 27:57-61)

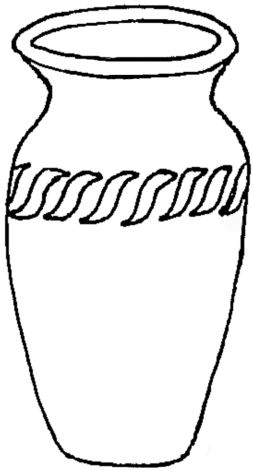
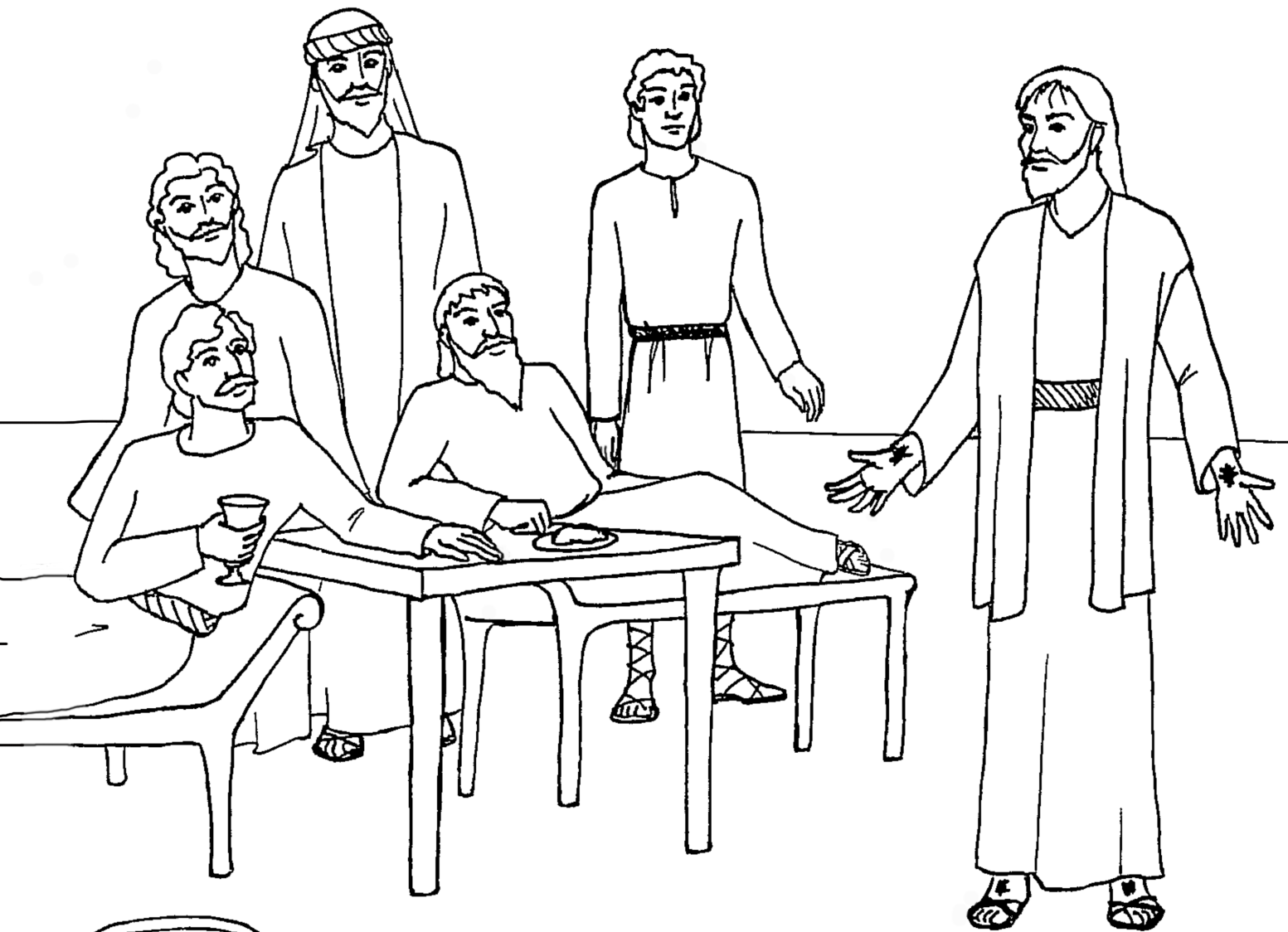

Aga esimesel nädalapäeval, veel enne koitu läksid naised hauale, tuues kaasa lõhnarohte, mis nad olid valmis pannud. Ent nad leidsid kivi hauakambri eest ära veeretatud olevat. Ja kui nad sisse astusid, ei leidnud nad Issanda Jeesuse ihu.

Ja sündis, et kui nad olid nõutuses selle pärast, vaata, kaks meest seisid nende juures erevalges rõivas. Aga kui naised hirmu tundes silmad maha löid, ütlesid mehed neile: „Mis te otsite elavat surnute juurest? Teda ei ole siin, ta on üles äratatud. Tuletage meelde, mida ta teile rääkis juba Galileas, öeldes, et Inimese Poeg peab antama patuste inimeste kätte ja risti löödama ja kolmandal päeval üles tõusma.”

Ja naistele tulid meelde Jeesuse sõnad.

(Luuka 24:1-8)

Ja nad tõusid ning pöördusid selsamal tunnil tagasi Jeruusalemma ning leidsid koos olevat need üksteist ja nende kaaslased, kes ütlesid: „Issand on tõesti üles äratatud ja on end näidanud Siimonale.” Ja nemad ise kirjeldasid, mis tee peal oli juhtunud ja kuidas nad olid tema leivamurdmisest ära tundnud.

Aga kui nad seda kõike rääkisid, seisis Jeesus ise nende keskel ja ütles neile: „Rahu olgu teile!” Aga nemad kohkusid ja lõid kartma, arvates end vaimu nägevat. Ent tema ütles neile: „Miks te olete nii kohkunud ja miks sellised kahtlused tõusevad teie südames? Vaadake mu käsi ja mu jalgu, et see olen mina ise! Puudutage mind kätega ja vaadake, sest vaimul ei ole ju liha ega luid, nõnda nagu te minul näete olevat!” Ja seda öeldes näitas Jeesus neile oma käsi ja jalgu.

(Luuka 24:33-40)

Ja ütles neile: „Nõnda on kirjutatud, et Messias pidi kannatama ja kolmandal päeval üles tõusma surnuist. Ja tema nimel peab kuulutatama meelesparandust pattude andeksandmiseks kõigi rahvaste seas, alates Jeruusalemmast. Teie olete nende asjade tunnistajad.

Aga Jeesus viis nad välja kuni Betaaniani ja, tõstes oma käed, õnnistas neid. Ja see sündis, et neid õnnistades lahkus Jeesus nende juurest ja võeti üles taevasse. (Luuka 24:46-48 & 50-51)

Sest nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta oma ainusündinud Poja on andnud, et ükski, kes temasse usub, ei hukkuks, vaid et tal oleks igavene elu. Jumal ei ole ja läkitanud oma Poega maailma, et ta kohut mõistaks maailma üle, vaid et maailm tema läbi päästetaks. Kes temasse usub, selle üle ei mõisteta kohut, ja kes ei usu, selle üle on kohus juba mõistetud, sest ta ei ole uskunud Jumala ainusündinud Poja nimesse. (Johannese 3:16-18)

Kui me ütleme: „Meil ei ole pattu”, siis me petame iseendid ja tõde ei ole meis. Kui me oma patud tunnistame, on tema ustav ja õige, nõnda et ta annab andeks meie patud ja puhastab meid kogu ülekohtust. (1 Johannese 1:8-9)

Jeesus ütles talle: „Mina olen tee ja tõde ja elu. Ükski ei saa minna Isa juurde muidu kui minu kaudu. (Johannese 14:6)

Tulge minu juurde kõik, kes olete vaevatud ja koormatud, ja mina annan teile hingamise! Võtke enda peale minu ike ja õppige minult, sest mina olen tasane ja südameilt alandlik ja te leiate hingamise oma hingedele, sest minu ike on hea ja minu koorem on kerge!” (Matteuse 11:28-30)

Jeesus tegi jüngrite ees veel palju muid tunnustähti, mida ei ole sellesse raamatusse kirja pandud, aga need on kirja pandud, et te usuksite, et Jeesus on Kristus, Jumala Poeg, ja et teil uskudes oleks elu tema nimes. (Johannese 20:30-31)

“Mina olen A ja Ω, esimene ja viimane, algus ja ots!” (Johannese Ilmutus 22:13)

AΩ

*Sest see on Jumal,
meie Jumal ikka ja igavesti,
tema juhatab meid
surmast üle.
Psalmid 48:15*

Kas see palve väljendab sinu südame soovi? Kui jah, siis ütle see palve ja Kristus tuleb sinu ellu nagu ta lubas:

„Issand Jeesus, ma annan endale aru, et olen patune ja vajan sind oma ellu. Ma tänan sind, et sa surid ristil, võttes minult patud. Tänan sind, et sa andestad mulle minu patud ja annad mulle igavese elu. Ma kutsun sind oma ellu Päästjaks ja Issandaks. Palun juhi minu elu.”

Nimi _____ Kuupäev _____

Illustreerinud: Linda Riddell

Estonian Scripture quotations are from:
Piibel, Eesti Piibliselts, 1997
Tallinn, Estonia

www.goodnewscoloringbook.org

Estonian

